

MIESIĄCA GRUDNIA 6 DNIA
ŚWIĘTEGO OJCA NASZEGO MIKOŁAJA
ARCYBISKUPA MIRY LICEJSKIEJ,
CUDOTWÓRCY.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfony pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery, ton 2:

Prosomion: Gdy z drzewa.

W Mirze żyłeś i zaiste okazałeś się mirrą, zostałeś namaszczoney mirrą rozumu, święty Mikołaju, biskupie Chrystusowy, i wonnością otaczasz oblicza świętujących zawsze z wiarą i miłością Twoją chwalebna pamięć, uwalniając z nieszczęść i pokus oraz smutków, ojcze, modlitwami Twoimi do Boga.

Zaiste okazałeś ludziom zwycięstwa w pokusach, święty Mikołaju, biskupie Chrystusowy, wszędzie bowiem przyzywany szybko uprzedzasz przybiegających z miłością pod opiekę Twoją, Ty bowiem za dnia i w nocy wiernym objawiasz się, wybawiając z pokus i nieszczęść.

Objawiłeś się w śnie cesarzowi Konstantynowi i Ablawiuszowi, napełniając ich bojaźnią, i tak im powiedziałeś: Rozwiążcie szybko tych, których trzymacie związanych w więzieniu, nie są bowiem winni nieprawego zabicia. Jeśli jednak mnie nie posłuchacie, powiem o tym memu Królowi, modląc się do Pana.

Wielkim i gorącym wspomóżycielem jesteś dla znajdujących się w nieszczęściach, sławny Mikołaju, święty głosicielu Chrystusa, będącym na ziemi i żeglującym, będącym daleko i znajdującym się blisko jako wielce miłociwy i możny orędownik, przeto zgromadziwszy się, wołamy: Módl się do Pana, abyśmy zostali wybawieni ze wszystkich nieszczęść.

Inne stichery, ton ten sam.

Prosomion: Jakimi pochwalnymi wieńcami.

Jakimi pochwalnymi wieńcami ukoronujemy biskupa? Ciałem będąc w Mirze, duchowo dostępny jest dla wszystkich w czystości Jego kochających, wszystkich orędownik i wspomóżyciel, we wszelkich smutkach pocieszyciel, dla wszystkich będących w nieszczęściach ucieczka, kolumna pobożności, wiernych obrońca, ze względu na Niego Chrystus mający wielkie miłosierdzie zrzucił ataki wrogów (**dwa razy**).

Jakimi śpiewamy pochwalnymi wysławimy biskupa zwalczającego niegodziwość i broniącego pobożności Kościoła? Kościoła pierwszego hierarchę, wielkiego wspomóżyciela i nauczyciela, zawstydzającego wszystkich złych, zwycięzcę Ariusza i jego zwolenników? Ze względu na Niego Chrystus mający wielkie miłosierdzie zrzucił ataki wrogów.

Jakimi proroczymi pieśniami pochwalimy biskupa, który przewiduje sprawy daleko będące i prawdziwie prorokuje nieszczęście blisko będących, cały świat obserwuje i wszystkich skrzywdzonych pociesza, we śnie zjawia się

mądrymu cesarzowi i od dawna spętanych wybawia z oskarżenia o zabójstwo, dając wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 6: Biskupów upiększenie i ojców chwałę, źródło cudów w pieśniach pochwalnych opiewamy, mówiąc: Raduj się, obrońco mieszkańców Mirry i czcigodny arcykapłanie, kolumno niezachwiana. Raduj się, świeczniku najjaśniejszy, oświecający krańce świata cudami. Raduj się, zasmuconych Boża radości i skrzywdzonych gorący orędowniku. I teraz, błogosławiony Mikołaju, nie przestawaj modlić się do Chrystusa Boga za czczących zawsze z radością i miłością świętą pamięć Twoją.

I teraz. Przedświec: Pustynio, upiększ się, Owieczka bowiem idzie nosząc w łonie Chrystusa. Żłobie, przyjmij Tego, który słowem uwolnił nas, zrodzonych z ziemi, z bezsensownego działania. Pasterze, grając na puszczalkach świadczcie o cudzie budzącym bojaźń. Magowie z Persji, przynieście Królowi złoto, kadzidło i mirrę, albowiem Pan przyszedł z Dziewicy Matki. Przypadając do Niego jako służebnica, Matka pokłoniła się i pytała trzymanego w Jej objęciach: Jak zamieszkałeś we mnie? Jak wyrosłeś we mnie, Wybawicielu mój i Boże?

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie Księgi Przypowieści (3, 7-30).

Pamięć sprawiedliwego godna jest pochwały i błogosławieństwo Pańskie na głowie jego. Błogosławiony człowiek, który znajdzie mądrość, i śmiertelnik, który pozna rozum. Lepiej bowiem nabywać mądrość, niż skarby złota i srebra. Czcigodniejsza jest od kamieni drogocennych, a wszystko, co czcigodne, nie jest jej godne. Liczne bowiem dni i lata życia w jej prawicy, a w jej lewicy bogactwo i moc. Z jej ust wychodzi prawda, Zakon i miłosierdzie nosi na języku. Posłuchajcie przeto mnie, o dzieci, bowiem powiem rzecz ważną: Błogosławiony człowiek, który drogi moje zachowa, wychodzi bowiem, wychodzi z życia i przygotowuje pragnienie w Panu. Przeto proszę was i proponuję mój rozum, moja też moc. Ja miłuję tych, którzy mnie miłują, poszukujący mnie znajdą łaskę. Zrozumcie przeto łagodni podstęp, nieukarani dołączcie serca. Posłuchajcie mnie znowu, powiem bowiem rzeczy ważne i otworzę usta prawe, albowiem prawdy nauczy się gardło moje, a usta fałszywe obrzydłe są przede mną. Prawdą są wszystkie słowa ust moich, nic w nich nie jest kręte, ani wypaczone. Cała prawda dla rozumiejących i prosta dla poszukujących rozumu. Nauczę bowiem was prawdy, niech będzie w Panu nadzieja wasza, i napełnijcie się Duchem.

Czytanie Księgi Przypowieści (10, 31-11, 13).

Usta sprawiedliwego kapią mądrość, język zaś niesprawiedliwy zginie. Usta mężów sprawiedliwych kapią łaską, usta zaś niegodnych wypaczają. Wagi fałszywe są obrzydliwością przed Panem, zaś waga sprawiedliwa jest Mu przyjemną. Gdzie bowiem wejdzie zniewaga, tam i niegodziwość, usta zaś pokornych uczą się mądrości. Doskonałość prawych pokieruje nimi i wybawią się z zasadzek niegodziwców. Nie korzystają z majątku w dniu gniewu, prawda zaś wybawi ich ze śmierci. Umrze sprawiedliwy, porzuci pokutę, straszna zaś bywa zguba niegodziwców. Sprawiedliwość nieskalanego poprawia drogi, w

niesprawiedliwość zaś wpada w niegodziwość. Sprawiedliwość mężów prawych wybawi ich, szaleństwo zaś zniewoli nieprawych. Gdy umrze mąż prawy, nie zginie nadzieja, chwała zaś nieprawych zginie. Sprawiedliwy ucieknie łowcom, na jego miejsce trafi niegodziwiec. W ustach niegodnych sieć obywatelom, uczucia zaś sprawiedliwych są szlachetne. Przez dobrych poprawi się miasto i w zgubie niegodnych radość. W błogosławieństwie prawych wywyższa się miasto, zaś usta niegodnych zamilkną. Człowiek pozbawiony rozumu znieważa obywateli, zaś mąż mądry woli milczenie.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (4, 7-15).

Gdy umrze sprawiedliwy, osiągnie pokój. Umierając osądzi zaś sprawiedliwy żyjących niegodnie, zobaczą bowiem odejście sprawiedliwego i nie rozumieją, co mówiono o nim. Albowiem rzuci Pan nieprawych bez głosu na ziemię i wstrząśnie nimi od fundamentów, i do ostatniego znikną w chorobach i zaginie pamięć o nich. dojdą bowiem w zamysłach swych do strasznych grzechów i będą ich oskarżać nieprawości ich. Wtedy z wielką odwagą sprawiedliwy stanie wobec tych, którzy go uciskali i odrzucili jego wysiłki. Widząc go przerażą się lękiem wielkim i zdumieją sławnym zbawieniem jego. Powiedzą bowiem w sobie, kajając się, westchną w ciasnocie ducha i rzekną: Oto ten, którego niegdyś mieliśmy za pośmiewisko i uczyniliśmy go pośmiewiskiem, szaleni, jego życie mieliśmy za szalone, a jego koniec za pozbawiony czci. A on policzony jest z synami Bożymi i wśród świętych jego los. Zbłądziliśmy bowiem z prawej drogi i światłość sprawiedliwości nas nie oświeciła. Słońce nie zajaśniało nam. Zeszliśmy na ścieżki nieprawych, chodziliśmy drogami nieprzebytymi, a drogi Pańskiej nie rozumieliśmy.

Na litii stichera świątyni, a także stichery isomelosy Mikołajowi. Ton 2. Leona Bizancjusza:

Regułą wiary i obrazem łagodności okazał Ciebie Chrystus Bóg Twojej owczarni, biskupie Mikołaju, w Mirze bowiem zajaśniałeś i wszędzie jaśniej światła pomoc Twoja, obrońco sierot i wdów, przeto módl się nieustannie o zbawienie dusz naszych.

Ojcze Mikołaju, przechowujące mirrę relikwie Twoje wzbogacają Mirę, objawiłeś się bowiem w śnie cesarzowi i uratowałeś z więzów, więzienia i śmierci niesprawiedliwie osądzonych, przeto i teraz wraz z uratowanymi przez Ciebie i z tymi, którzy mieszkają w Mirze, i my śpiewając wołamy: Módl się o zbawienie dusz naszych.

Ton 4: Ojcze Mikołaju, Ty jesteś naczyniem mirry Najświętszego Ducha, bowiem w Mirze rozsiewasz wonne aromaty, byłeś też podobnym do apostołów Chrystusowych, cały świat obchodząc sławą cudów Twoich. Przeto i dalekim, jak i bliskim, zjawiłeś się w śnie, wybawiając ze śmierci, którzy przez niesprawiedliwy sąd mieli umrzeć, chwalebnie wybawiając z licznych nieszczęść tych, którzy zawsze sławią Ciebie i wzywają Ciebie, przeto i nas modlitwami Twoimi wybaw z atakujących nas okropieństw.

Ton 8: Owoc męstwa Twego, czcigodny ojcze, oświecił serca wiernych, któż bowiem słysząc o niezmierzonej pokorze i cierpliwości Twojej nie zadziwi się? O Twojej łagodności dla ubogich i pocieszaniu cierpiących? Wszystkich wspaniale nauczyłeś, biskupie Mikołaju, i teraz otrzymałeś niewiedzący wieniec, módl się za dusze nasze.

Do chwały Pańskiej pobiegłeś w doczesnym życiu, Mikołaju, i Pan wysłał Ciebie w niebieskim i prawdziwym życiu, przeto zdobyłeś odwagę przed Nim, módl się o zbawienie dusz naszych.

Chwała. Ton 6: Dobry i wierny sługo, pracowniku winnicy Chrystusowej, Ty poniosłeś ciężar dnia, Ty dany Tobie talent pomnożyłeś, a tym, którzy przyszli po Tobie nie zazdrościłeś, przeto bramy niebios otworzyły się dla Ciebie, wejdź do radości Pana Twego i módl się za nas, święty Mikołaju.

I teraz. Syjonie święty, Jerozolimo wesel się grodzie Chrystusa Boga, podejmij Stwórcę, który pomieścił się w pustyni i żłobie, otwórzcie mi bramy i wszedłszy w nie zobaczę jako niemowlę owiniętego w pieluszki, który w dłoni trzyma świat cały, któremu nieustannie śpiewają aniołowie, Dawcy życia, Panu, zbawiającemu nasz rodzaj.

Na stichownie stichery, ton 5:

Prosomion: Raduj się.

Raduj się, święta głowo, czysty domu cnót, reguło Bożego kapłaństwa, wielki pasterzu, świeczniku najjaśniejszy, który nosisz imię zwycięstwa i miłosiernie przychyłasz się do modlących się, wnikasza w niemoce proszących, wybawicielu gotowy, stróżu zbawczy dla wszystkich z wiarą czczących najchwalebniejszą pamięć Twoją, módl się do Chrystusa, Błogosławiony, aby zesłał światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Cenna jest przed Panem śmierć świętych Jego.

Raduj się, święty rozumie, Trójcy czyste mieszkanie, kolumno Kościoła, wiernych umocnienie, zwyciężonych pomoc, gwiazdo, która jaśnieniem łaskawych modlitw Twoich zawsze rozpędza ciemność pokus i smutków, biskupie Mikołaju, spokojna przystani, w której uratowani zostają uciekający przed falami życia, módl się do Chrystusa, aby dał duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość, i święci Twoi rozradują się.

Raduj się, pełen gorliwości Bożej, któryś z ataku zła wybawił niesprawiedliwie skazanych na śmierć, przez budzące bojaźń objawienie się i zakaz dany w śnie, źródło tonących, Mikołaju toczący w Mirze obfitą mirrę napełniającą dusze i odpędzającą złą woń żądz, mieczu siekający plewy oszustwa, łopato rozwiewająca plewy nauczania Ariusza, módl się do Chrystusa, aby zesłał duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 6. Jana Mnicha: Człowieku Boży i wierny sługo, sługo Pański, mężu upragniony, naczynie wybrane, kolumno i umocnienie Kościoła, dziedzicu królestwa, nie przestawaj za nami wołać do Pana.

I teraz. Leona Bizancjusza: Oblubienico Dziewico, skąd przyszedłaś? Kto Ciebie zrodził? Kto jest matką Twoją? Jakże Stwórcę nosisz na ręce? Jakże nie uległo zmianie łono Twoje? O, wielkie i przesławne tajemnice dokonujące się w Tobie widzimy na ziemi, Najświętsza! Przygotowujemy Tobie godną pustynię na ziemi i prosimy o przysłanie gwiazdy z niebios, a magowie przychodzą ze wschodu ziemi na zachód, aby zobaczyć zbawienie ludzi, w żłobie owinięte pieluszkami.

Na pobłogosławienie chlebów troparion, ton 4:

Przez prawdziwość Twych czynów, ojcze i arcypasterzu Mikołaju, stałeś się regułą wiary dla Twojej owczarni, wzorem cichości, nauczycielem wstrzeźliwości, dlatego swą pokorą zdobyłeś wywyższenie, ubóstwem bogactwo. Módl się do Chrystusa Boga o zbawienie dusz naszych (dwa razy).

Także: Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

Gdy nie ma pobłogosławienia chlebów, to po: **Teraz pozwalasz odejść, mówimy troparion jeden raz. Chwała, i teraz. Teotokion według tonu niedzieli.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan, troparion: Przez prawdziwość Twych czynów, dwa razy. Chwała, i teraz. Teotokion:**

Od wieków ukryta i aniołom nieznana tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, będącym na ziemi objawił się Bóg, wcielony w niewypowiedzianym zjednoczeniu natur, który krzyż dobrowolnie przyjął ze względu na nas, aby nim wskrzesić pierwszego stworzonego człowieka i wybawić ze śmierci dusze nasze.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 1:

Prosomion: Grób Twój.

W Mirze żyłeś i zaiste okazałeś się mirrą, zostałeś namaszczoney mirrą rozumu, święty Mikołaju, biskupie Chrystusowy, i wonnością otaczasz oblicza świętujących zawsze z wiarą i miłością Twoją chwalebnią pamięć, uwalniając z nieszczęść i pokus oraz smutków, ojcze, modlitwami Twoimi do Boga.

Chwała. Oświecasz ziemię promieniami cudów, Mikołaju czcigodny, i pobudzasz wszelki język, aby wysławiał i sławił na ziemi Tego, który Ciebie wysławiał, a do którego módl się, abyśmy zostali wybawieni z wszelkiego nieszczęścia, pamięć Twoją czczący z wiarą i miłością, wybrany z ojców.

I teraz. Teotokion: Stwórcę wszystkich, Boga i Twórcę, poczęłaś bez nasienia w łonie, nieskalana czysta, i zrodziłaś bez naruszenia, którego sławiąc, śpiewamy Tobie, Dziewico, jako pałacowi Króla wszystkich i świata obrońcy.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 4:

Prosomion: Objawiłeś się.

Orędujesz za wiernymi, okrywając i zachowując ich, Błogosławiony, jawnie wybawiając z wszelkich smutków, wspaniała sławo i chwało hierarchów, Mikołaju czcigodny.

Chwała. Ton 8: Źródło cudów przyjąwszy od Pana, mądry ojcze, wszystkim wiernym toczysz wody pełne słodczy, Błogosławiony, jako pasterz i głosiciel wiary prawdziwego Pasterza słowa zachowałeś, przeto mając przez Nim

odwagę, ludzi uratowałeś od śmierci, Mikołaju, hierarcho błogosławiony, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów czczących z miłością świętą pamięć Twoją.

I teraz. Teotokion: Wpadłem w bagno grzechów i nie mam oparcia, okrutnie zatapia mnie burza grzechów, lecz jako rodząca Słowo, jedynego Przyjaciela człowieka, wejrzyj na mnie, sługę Twego, i wybaw mnie z wszelkiego grzechu i zgubnych dla duszy żądź, wszelkiej złośliwości Złego zabójcy, Bogurodzico nieznająca męża, módl się do Chrystusa Boga, aby dał mi odpuszczenie grzechów, Ciebie bowiem mam jako nadzieję, sługa Twój.

Po polijejeju katyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: Słowu przedwiecznemu Ojcu i Duchowi.

Mądrego hierarchę wychwalmy jako gorliwego od Boga pomocnika w nieszczęściach i smutkach, i obrońcę, wszyscy wierni Mikołaja wysławmy, Boga noszącego w sercu, modli się bowiem do Pana za śpiewających i czczących z wiarą Bożą Jego pamięć.

Chwała, i teraz. Ton 4. Prosomion: Szybko uprzedź.

Gorącym orędownikiem Kościoła Chrystusowego okazałeś się, Mikołaju, odważnie niszcząc bezbożne nauki herezji i okazałeś się dla wszystkich regułą prawosławia, modląc się za wszystkich idących za Twoją Bożą nauką i nakazami.

I teraz. Teotokion: Szybko przyjmij, Władczyni, modlitwy nasze i zanieś je Twemu Synowi, i Bogu, Pani nieskalana, wybaw z nieszczęść przybiegających do Ciebie, skrusz podstępny i zrzuc zuchwałość zbrojących się bezbożnych przeciwko sługom Twoim, Przeczysta.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Cenna jest przed Panem* śmierć świętych Jego. Stichos: Cóż oddam Panu za wszystko, co mi uczynił? Wszystko, co oddycha.

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 36 (10, 9-16).

Mówi Pan: «Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony, wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości. Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz życie swoje oddaje za owce. A najemnik, który nie jest pasterzem i owce nie są własnością jego, widząc nadchodzącego wilka, porzuca owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza. Najemnik ucieka dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają. Zna Jak Mnie Ojciec, a Ja znam Ojca i życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić, i głosu mego słuchać będą, i będzie jedna owczarnia, i jeden pasterz».

Po Psalmie 50 stichera, ton 6:

Dziedzicu Boży, współniku Chrystusa, słuگو Pański, święty Mikołaju, życie Twoje było według imienia Twego, razem bowiem z siwizną jaśniał rozum, a świadczyła światłość oblicza Twego o duchowej łagodności, głoszącej łaskawość Słowa milczącego, życie Twoje sławne i zaśniećie ze świętymi, módl się za dusze nasze.

Kanon Bogurodzicy z hirmosem na sześć i świętemu dwa kanony na osiem.

Kanon Bogurodzicy. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: Pieśń zwycięską wszyscy śpiewajmy Bogu, który uczynił przedziwne cuda wyciągniętą prawicą i zbawił Izraela, albowiem się wysławił.

Ty, która zrodziłaś otchłań mądrości, Czysta, ześlij mi krople mądrości, tocząc je ze źródła, abym opiewał głębię łask Twoich.

Śpiewam Tobie, wysławiana przez wszystkich, której śpiewają aniołów zastępy, albowiem zrodziłaś Boga przez wszystkich wielbionego, któremu śpiewa całe stworzenie, albowiem się wysławił.

Kanon świętemu,

mający akrostych: Tobie, Mikołaju, śpiewam Boży śpiew. Poemat Teofanesa. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławił.

Mikołaju mądry, nosząc wieniec stoisz z zastępami anielskimi przed tronem Chrystusowym, daj mi oświecenie, oświecając duszy mojej omroczenie, abym radując się wysławiał Twoją pamięć, Błogosławiony.

Pan wysławiający wszystkich Jego sławiących, dał Ciebie wiernym jako ucieczkę wybawiającą z pokus przybiegających pod Twoją opiekę, Mikołaju, i przyzywających Ciebie z wiarą i miłością, Chwalebny.

Teotokion: Pragnienie bycia bogiem podsunął mi fałszywy wąż, Stwórco, i pochwyił jako niewolnika, przez Ciebie wezwany zostałem, Najczystsza, i przebóstwiony zostałem, Ty bowiem, Matko Boża, zrodziłaś przebóstwiającego mnie.

Drugi kanon świętemu,

według alfabetu, oprócz triadikonów i teotokionów. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: Chrystus się rodzi, sławcie! Chrystus z niebios, spotykajcie! Chrystus na ziemi, wznieście się na niebios! Śpiewaj Panu cała ziemia, z weselem zaśpiewajcie ludzie, albowiem się wysławił.

Niesprawnym językiem i ustami małą pochwałę i modlitwę przynoszę Tobie, Mikołaju, który przyszedłeś naśladować piękno Boga, lecz jako szczodry dawca daj mi miłosiernego Boga i Zbawcę.

Człowiekiem będąc niebieskim równym aniołom na ziemi okazałeś się, obrońco wdów i mścicielu utrudzonych, pomocniku wszystkich cierpiących nieszczęścia, ojcze Mikołaju.

Cała ziemia opowiada głębię cudów Twoich dobrodziejstw, po trzykroć błogosławiony Mikołaju, orędowniku ubogich, karmicielu sierot i wdów, pomocniku ślepych i obrońco wszystkich.

Triadikon: Trójkę czcigodną i niestworzoną, Ojca i Syna z Duchem, istotę prostą, Bóstwo, naturę niepodzielną, trzy Hipostazy, rozdzielam osobowo i według Hipostaz.

Teotokion: Bez nasienia poczęłaś Słowo, jednego z Trójcy, o Nieskalana, i zrodziłaś Go ciałem, pozostając po zrodzeniu Dziewicą, jak i przed nim, przeto zawsze módl się za nami do Niego, jako do Syna Twego i Boga.

Katabasja: Chrystus się rodzi, sławcie! Chrystus z niebios, spotykajcie! Chrystus na ziemi, wzniescie się na niebiosa! Śpiewaj Panu cała ziemia, z weselem zaśpiewajcie ludzie, albowiem się wysławiał

Pieśń 3

Hirmos: Niechaj moje serce umocni się w Twojej woli, Chryste Boże, któryś nad wodami umocnił drugie niebo i na wodach założyłeś ziemię, Wszechmocny.

Bardziej czyste od niebios mieszkanie Króla, tchnący łaską zaiste i wonny raj, nadzieję chrześcijan, Bogurodzicę moją opiewam.

Słowem zrodziłaś Słowo, które słowem całą rozumną nadzieję doprowadziło do istnienia, jak i nierozumną, i z nierozsądku wybawia ludzi, o Błogosławiona.

Inny kanon.

Hirmos: Zakwitła pustynia, Panie, jako krynica, bezpłodny pogański Kościół, przez przyjście Twoje, w nim umocnione jest moje serce.

Mikołaju błogosławiony, Ty byłeś szczerym uczniem Władcy, wybawiasz przybiegających do Ciebie z okropnych nieszczęść i gorzkiej śmierci.

Oczyść sługi Twoje, dając odpuszczenie grzechów jako dobry, dla orędownictwa przed Tobą Mikołaju, wybrańca Twego, wielce miłosierny.

Teotokion: Utul wzburzenie duszy mojej, Przeczysta, i życie otocz opieką, Najświętsza, która zrodziłaś Boga, w Nim umocnione jest serce moje.

Inny kanon.

Hirmos: Przed wiekami z Ojca zrodzonemu niezniszczalnie Synowi i w czasach ostatecznych wcielonomu bez nasienia w Dziewicę Chrystusowi Bogu zawołajmy: Podnieś nasz róg, Święty jesteś, Panie.

Tablice w sercu zdobywszy licznych cnót, mądry w Bogu, napisane nieśmiertelnym i przeczystym palcem Chrystusa Boga, Mikołaju, toczysz z ust Twoich słodycz lepszą od miodu i patoki.

Łaska okazała w Tobie przesławne cuda, Mikołaju, czyste bowiem życie Twoje zaiste jest jaśniejsze od złota, oświeca omroczone dusze zorzą Bożego Ducha.

Żyjesz po śmierci, objawiając się w snach i młodzieńców chwalebnie wybawiłeś od śmierci, wołając do cesarza: Nie znieważaj mężów z zawiści fałszywie oskarżonych.

Triadikon: Miłosierna bądź dla mnie, najświętsza Trójco, Boże nasz, który niezmiernymi grzechami skałałem życie, Ojczy, Synu i Duchu Żywy, zachowujący mnie zewsząd i zawsze atakowanego przez smutki.

Teotokion: Bogurodzico, dajesz nadzieję zbawienia sługom Twoim i w niebezpieczeństwach oraz pokusach szybką modlitwą ratujesz, i pomagając orędujesz, Ty bowiem jesteś chwałą nas wiernych, Dziewico.

Katabasja: Przed wiekami z Ojca.

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Wstąpiwszy na wysokość cnót i oświeciwszy się stamtąd Bożymi promieniami cudów, ojczy, okazałeś się światu zaiste wspaniałym pasterzem, będąc nam w pokusach orędownikiem niezwyciężonym, przeto sławetnie wroga zwyciężywszy oszustwo odpędziłeś i ludzi wybawiłeś ze śmierci, Mikołaju, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów czczącym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała. Rzeką uleczeń obficie rozlewającą się i niewyczerpanym źródłem cudów okazałeś się Mikołaju, otchłani miłosierdzia, gorzko bowiem dręczeni ciężkimi chorobami i nieszczęściami życia okropnie męczeni z wszelkiego smutku zaiste znajdują uleczenie, Twoją gorącą obronę, przeto wołamy do Ciebie: Módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

I teraz. Teotokion: Jako Dziewicę i jedyną wśród niewiast, która bez nasienia zrodziła Boga w ciele, wszystkie pokolenia ludzi błogosławimy Ciebie, w Tobie bowiem zamieszkał ogień Bóstwa i jako niemowlę karmiłaś Stwórcę i Pana, przeto anielski i ludzki ród godnie sławi najświętsze zrodzenie Twoje, i zgodnie woła do Ciebie: Módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów kłaniającym się z wiarą najświętszemu zrodzeniu Twemu.

Pieśń 4

Hirmos: Przewidując w duchu wcielenie Słowa, proroku Habakuku, głosiłeś wołając: Gdy przybliżą się lata, zostaniesz poznany, gdy nadejdą czasy, okażesz się, chwała mocy Twojej, Panie.

Ewa stała się dla ludzi przyczyną śmierci z rady węża, Ty zaś Dziewico czysta, słowem rodząca Słowo, okazałaś się orędowniczką nieśmiertelności i życia, przeto godnie śpiewamy Tobie.

W duchu prorocy ujrzeli Ciebie, Czysta, jako górę, bramę, ołtarz, święty namiot, świecznik, tron życia, naczynie z manną i łożę, ukazując Ciebie jako Matkę Bożą w prorocत्वach, których spełnienie widzimy.

Inny kanon.

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Zbliżywszy się w czystości do źróz duchowych, byłeś świetlisty, oświecając krańce świata, wszystkich orędowników i zbawiając wszystkich z wiarą do Ciebie przybiegających.

Wybawiając ze śmierci, gdy się objawiłeś, Mikołaju, czcigodnych młodzieńców, tak i teraz mnie wybaw z wszelkich nieszczęść, pokus, i kłopotów, Błogosławiony.

Zajaśniałeś promieniami cnót, Błogosławiony, byłeś wspaniałym naśladowcą Twego Władcy, wybawiasz przyzywających, którzy sławią Ciebie.

Teotokion: Zstąpił do Ciebie Władca stworzeń wcielając się i zbawiając jako łaskawca całego mnie człowieka, przeto sławimy Ciebie, wierni, jako Bogurodnicę.

Inny kanon.

Hirmos: Berło z korzenia Jessego i kwiat z niego, Chrystus, zajaśniał z Dziewicy, góry cieniejszej czaszy, i przyszedł, Chwalebny, wcieliwszy się w nieznającą męża, niematerialny Boże, chwala mocy Twojej, Panie.

Samo Twoje imię przyzywane ze wszystkich wrażeń podstępów szybko wybawia wzywających Ciebie, święty Mikołaju, albowiem jak najpierw wybawiłeś wojewodów, wybaw i nas z wszelkich okropnych kłopotów.

Stojąc przed tronem Bożym nie przestawaj modlić się gorliwie za wszystkich nas, wiernych sług Twoich, cudowny Mikołaju, abyśmy wybawili się z wiecznego ognia i od wrogów, fałszywego języka i złości.

Uleczenia toczysz wszędzie przybiegającym do Ciebie z wiarą i wszystkich wybawiasz z więzów, przeto smutek nasz w radość przemień Twoimi łaskawymi modlitwami, Mikołaju najświętszy, zrzucając pychę wrogów naszych.

Teotokion: Ty zaiste jesteś bardziej nieskalana od ludzi i aniołów, jedyna będąca Bogurodzicą, poczęłaś bowiem w łonie Stwórcę wszystkich i bez nasienia zrodziłaś przyodzianego w materialne ciało, o nowy wspaniały cudzie.

Katabasja: Berło z korzenia Jessego.

Pieśń 5

Hirmos: Zajaśniała nam jasna Światłość zawsze będąca, czuwającym nad losami Twych przykazań, Władco, Przyjacielu człowieka, Chryste Boża nasz.

Jako namiot święty i jako ognisty święty tron, i jako uświęcony pałac Władcy, pomieściłaś Boga Wszechwładcę.

Matko nieznająca męża wśród dziewic, Ty jesteś też Dziewicą wśród matek, okazałaś się bowiem jedyną przeczystą i w niewypowiedziany sposób zrodziłaś Boga odradzającego naturę.

Inny kanon.

Hirmos: Oświecenie w ciemnościach leżących, zbawienie zrozpaczonych, Chryste Zbawco mój, dla Ciebie czuwam od poranku, Królu świata, oświeć mnie jasnością Twoją, innego bowiem oprócz Ciebie Boga nie znam.

Pobożnym życiem oświecany, po trzykroć błogosławiony, stanąłeś i wybawiłeś z fałszywego osądzenia na śmierć tych, którzy wołali do Władcy Chrystusa: Innego poza Tobą Boga nie znamy.

Na niebiosach zawsze będącą Chwałę teraz oglądając, niewypowiedzianą i Bożą zorzą jaśniejącą sycąc się, okryj mnie orędownictwem Twoim, Czciogodny wybrańcu Boży.

Teotokion: Aby odnaleźć Twój obraz pogrzebany przez żądze, Zbawco, wcieliłeś się w Dziewicę, ukrywszy to przed mocami niebios, i przyszedłeś do wołających do Ciebie: Innego poza Tobą Boga nie znamy.

Inny kanon.

Hirmos: Będąc Bogiem świata i Ojcem miłosierdzia posłałeś nam Twego Anioła Wielkiej Rady, dającego pokój, przeto my, przywiezieni do światłości poznania Boga, wstawszy w nocy sławimy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Głosi teraz Twoje cuda, ojcze, wielka metropolia Miry i diecezja Licei, cała Twoja ojczyzna głosi Twoje cudowne czyny, przez które wszystkich wybawiasz z chorób i smutków, przez Boga pobłogosławiony Mikołaju.

Karmiciel wdów i ojciec sierot, najwspanialszy pomocnik będących w nieszczęściach, płaczących pocieszenie, pasterz i przewodnik wszystkich błądzących, Mikołaju, i nas Twoimi modlitwami wybaw z nieszczęść.

Przeszedłeś z ziemi do niematerialnych przybytków, gdzie oglądasz niewypowiedziane piękno Chrystusowe, i okazałeś się rozmówcą zastępów anielskich, przeto z apostołami i męczennikami radując się, gorliwie módl się za nami do Władcy wszystkich, ojcze Mikołaju.

Triadikon: Trzech niemających początku i współtronujących, jednego niematerialnego Bóstwa sławię samowładne Osoby, które wszystko z niebytu przywiodły do istnienia, i z aniołami wołam: Święty, Święty, Święty jesteś, Panie.

Teotokion: Wszystkim ludziom wypraszasz zbawienie i nadzieję, Jedyna, i wybawiasz ich, pomóż nam teraz, wołającym do Ciebie, Czysta, i zawsze Ciebie przyzywającym w okropnych nieszczęściach, bowiem innej orędowniczki poza Tobą po Bogu nie mamy.

Katabasja: **B**ędąc Bogiem świata.

Pieśń 6

Hirmos: Proroka Jonasza naśladowając, wołam: Wyzwól moje życie ze zniszczenia, Dobry, i zbaw mnie, Zbawco świata, wołającego: Chwała Tobie!

Wspomożenie wiernych i zasmuconych radosne wesele, radością duchową wzbogać sługi Twoje, pragnące wspomnienia Twego.

Niebo duchowe, świątynio nieskalana, święty namiocie, najpiękniejszy Boży raj, w którym jest drzewo życia, bądź opiewane.

Inny kanon.

Hirmos: **W** otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Wieniec zwycięstwa godnie został położony, Mikołaju, przeto jako wspaniałego zwycięzcę Ciebie przyzywamy, abyś nas wybawił.

Mnie, uśmierconego przez grzechy i zatapianego przez fale grzechu, objawiając się uratuj w przystani woli Bożej.

Teotokion: **W** Tobie składam nadzieję zbawienia mego, Matko zawsze Dziewico, Ciebie mam za orędowniczkę życia, zdecydowaną i niezachwianą.

Inny kanon.

Hirmos: **Z** wnętrza morski zwierz wyrzucił jak dziecko Jonasza takim, jakim go przyjął, a Słowo zjednoczywszy się w Dziewicy i przyjąwszy ciało, przyszło zachowawszy Ją nieskalaną, Ono bowiem zachowało rodzącą od skalania zniszczenia jakiemu i samo nie podlega.

Okazałeś się nowym Abrahamem, Mikołaju, bowiem jak on przywiódł swemu Władcy jednorodzonego, tak Ty zawsze składałeś bezkrwawe ofiary, przeto pobłogosławiony zostałeś jako miłujący wędrowców, ojcze, i byłeś nieskalanym Bożym mieszkaniem Trójcy.

Prawdziwe i budzące bojaźń czynisz cuda po całej ziemi, Mikołaju, i daleko na morzu wpadającym w nieszczęścia szybko orędujesz na ich modlitwy, lekarzu chorych i żywicielu ubogich, zwycięstwa nad wrogami dajesz wiernemu Twemu ludowi.

Okiem rozumnym przewidując przyszłość, naukami prawymi wypełniłeś wszystkie krańce ziemi, jednoistotnego Ojcu Syna głosząc nam zniszczyłeś szaleństwo Ariusza, kolumno wiary prawosławnej, dając czcigodne nauki Twoje.

Triadikon: Czczę i wielbię Trójkę niepodzielną, podzielną na Trzy Osoby, jedną zaś w istocie i naturze jako jedna zasada, Ojca i Syna, i Ducha Świętego, nad wszystkimi władczo panującego i wszystko zachowującego, co zechce.

Teotokion: Chrystus cały wcielił się w łono Twoje, Przeczysta, rodząc się bez udziału nasienia, nie mógł bowiem znieść widoku dzieła swych rąk dręczonego przez oszusta i przyszedł w postaci sługi, aby zbawić rodzaj ludzki.

Katabasja: Z wnętrza morski zwierz wyrzucił jak dziecię Jonasza takim, jakim go przyjął, a Słowo zjednoczywszy się w Dziewicy i przyjąwszy ciało, przyszło zachowawszy Ją nieskalaną, Ono bowiem zachowało rodzącą od skalania zniszczenia jakiemu i samo nie podlega.

Kontakion, ton 2:

Prosomion: Dziewica dzisiaj.

W Mirze okazałeś się biskupem, wypełniłeś bowiem Ewangelię Chrystusową, święty, duszę swoją oddałeś za Twój lud i wybawiłeś niewinnych ludzi od śmierci, przeto uświęciłeś się jako wielki wtajemniczony sługa łaski Bożej.

Ikos: Zaśpiewajmy teraz pieśni biskupowi, pasterzowi i nauczycielowi ludu w Mirze, abyśmy oświeceni zostali Jego modlitwami, oto bowiem przyszedł cały czysty, niezniszczalny duchem, składając Chrystusowi ofiarę nieskalaną i czystą, Bogu przyjemną, jako hierarcha oczyszczony duszą i ciałem, przeto jest prawdziwym orędownikiem Kościoła i obrońcą jako wielki znawca tajemnic łaski Bożej.

Pieśń 7

Hirmos: Piec został zroszony, Zbawco, i dzieci weseląc się śpiewały: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Najwyższy okazał Ciebie niebem uduchowionym, arką czystą, otoczoną łaską, złocistą purpurą i rajem.

Umocnij rozumu mego wahania, myśli wzmocnij na nieruchomym kamieniu, opieką Twoją, Matko Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszeni śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Wpadłem w silne pokusy i okropnie pobudzony zbliżyłem się do bram otchłani, porażony nieszczęściami, wybaw mnie modlitwami Twoimi, Błogosławiony, i podnieś śpiewającego: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Oświecany niematerialnymi promieniami Światłości Niezachodzącej, będących w ciemności smutków pochwycałeś i ku oświeceni skierowałeś, śpiewających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Teotokion: Módl się do Chrystusa Syna Twego i Boga, Dziewico Bogurodzico, za wydanych okrutnym grzechom i oszustwom węża, aby przez

Jego czcigodną krew zostali wybawieni, śpiewający: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos: Młodzieńcy pobożnie wychowani pogardzili niegodnym rozkazem, nie ułękli się gróźb ognia, ale stojąc pośród płomienia śpiewali: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Okazałeś się najwspanialszym lekarzem wszelkich okropnych słabości, ojcze Mikołaju, uleczywszy niemoc duszy mojej daj mi zdrowie, abym śpiewał: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Wybawiwszy dawno temu wojewodów ze śmierci, Święty, podniosłeś ich, aby śpiewali i sławili Zbawcę Chrystusa z gorącą wiarą, a oni wołali: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Zbliżywszy się do tajemniczego kielicha mądrości, ustami Twoimi krople zroszenia deszczem zaczerpnąłeś, ojcze Mikołaju, słodsze od miodu i patoki, nakazując ludziom śpiewać: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Triadikon: Trójco, Ciebie opiewamy, jedności trójjaśniejąca i jednoistotna, Ojcze, Synu i Duchu Święty, w imię której wszyscy zostaliśmy ochrzczeni, śpiewający: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Jako wyższa od wszelkiego stworzenia, Bogurodzico, módl się do Syna Twego i Boga, abyśmy zostali wybawieni z męki, zaprawdę czczący Ciebie i sławiący: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Katabasja: Młodzieńcy pobożnie wychowani.

Pieśń 8

Hirmos: Tego, którego lękają się aniołowie i wszystkie zastępy jako Stwórcy i Pana, opiewajcie kapłani, wysławiajcie dzieci, błogosławcie ludzkie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Jako uduchowiony pałac i natchniona purpura, chlamida ufarbowana na czerwono Króla wszystkich, okazałaś się też purpurą, Dziewico, z której przyjął ciało Bogoczłowiek, Słowo Boże.

Poczęłaś, Przekzysta, Stwórcę i Boga trzymającego w garści całe stworzenie, niewypowiedziane, niezbadane, ze względu na nas stojącego się człowiekiem i nim już pozostającego.

Inny kanon.

Hirmos: W piec ognisty do dzieci żydowskich zstąpił Bóg i płomień zamienił w rosę, śpiewajcie dzieła jako Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Jako dobry i współczujący, Mikołaju błogosławiony, wyzwól okrutnie trzymanego w głębinie pokus, dając rozwiązanie modlitwami Twoimi, zanoszonymi do Zbawcy Chrystusa, znawco tajemnic.

Znawco tajemnic przewyższających rozum, słuگو świętych i aniołów, mądry w Bogu, biskupie wierny, błagaj o odpuszczenie grzechów Zbawcę naszego, nauczyciela świętych spraw.

Teotokion: Słabnie teraz mój rozum, wpadłem w otchłań nieprawości, bowiem zewsząd ogarnia mnie zło, lecz Ty ulecz mnie, Dziewico, przyodziewając w światłość beznamiętności.

Inny kanon.

Hirmos: Niosący rosę piec przedstawił obraz nadprzyrodzonego cudu, nie spalił bowiem młodzieńców, których przyjął, jak i ogień Bóstwa nie spalił łona Dziewicy, w które wstąpił. Przeto śpiewając wołali: Całe stworzenie niech błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Chóry patriarchów i apostołów, i zgromadzenia kapłanów męczenników, społeczność proroków, cały sobór ascetów błogosławi Boże życie Twoje, a z nimi i my wołamy: Całe stworzenie niech błogosławi Pana i wywyższa Go na wieki.

Najwyższy Królu wszystkich, **Wszechmocny**, dla modlitw czcigodnego pasterza obdarz pokojem życie wszystkich chrześcijan, **Słowo**, aby wołali do Ciebie: Całe stworzenie niech błogosławi Pana i wywyższa Go na wieki.

Triadikon: Życie i Życia, Jedna i Trzy Światłości, Trójcy z wiarą śpiewajmy, naśladując ojców prawdziwie Boże nauki, Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, któremu zaśpiewajmy: Całe stworzenie niech błogosławi Pana i wywyższa Go na wieki.

Teotokion: Cud prawdziwy, krzew gorejący i niespalający się dawno temu na górze synajskiej przedstawiał opisowo, czysta Dziewico, tajemnicę zrodzenia Twego, ogień Bóstwa w Tobie zamieszkał i zachował Ciebie nienaruszoną, któremu śpiewamy na wszystkie wieki.

Katabasja: Niosący rosę piec.

Pieśń 9

Hirmos: Życiodajne Źródło zawsze płynące, świetlisty świecznik łaski, uduchowioną świątynię, najczcigodniejszą arkę większą od niebios i ziemi, Ciebie Bogurodnicę, wierni, uwielbiamy.

Strumienie łaski Twojej wytocz mi, spalanemu przez płomień zła i okropnie wycieńczonemu, Źródło łaski toczące, rodzące rzekę łask, z której pijąc nigdy nie będzie się pragnąć.

Jako piękny pałac Oblubieńca, jako uduchowione mieszkanie Władcy, jako purpurę złocistą, jako najpiękniejszy przybytek Chrystusa, Władcy wszystkich, ubłagaj Go, aby zbawił nas.

Inny kanon.

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omroczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodnicę wysławiamy.

Oświecany świecami łaski, mądry w Bogu, jawnie byłeś świecznikiem pobożności, wybawiasz atakowanych przez pokusy i będących w głębinie morskiej, spragnionych poisz chwalebnie, Błogosławiony.

Ty, który teraz zamieszkałeś w rajach rozkoszy, i w niewypowiedziany sposób Chwałę oglądasz, z niebieskich kręgów spoglądasz na śpiewających Tobie, wybawiając ich z żądz, Błogosławiony, noszący Boga w sercu.

Teotokion: Mądrość, Moc i hipostatyczne Słowo Ojca zrodziłaś, czysta Matko Boża, który z Twego przeczystego łono wziął swoją świątynię ciała, z którą po zrodzeniu pozostała zjednoczony w niewypowiedziany sposób.

Inny kanon.

Hirmos: Widzę dziwną i niezwykłą tajemnicę, grotą jest niebem, Dziewica tronem, złób miejscem chwały, w nim bowiem spoczął nieogarniony Chrystus Bóg, którego wywyższamy śpiewając.

Radujmy się duchowo, wszyscy miłośnicy święt, niebiosa niechaj się weselą, góry i pagórki, Kościoły i chóry dziewic, jaśniejące zgromadzenia ascetów, czcząc pamięć błogosławioną, którą obchodząc Zbawcę wielbimy.

Niech nieustannie śpiewają pieśni wszystkie krańce ziemi, pochwalnymi wieńcami koronując głowę Mikołaja, wybrańcy Chrystusa łaskawego, którego modlitwami niech zostaniemy wybawieni z żądz i nieszczęść.

Przyjmij, Mikołaju, godny śpiew tego małego mego trudu, jak Chrystus przyjął dwa grosze wdowy, nie gardź skalanym żądzami, nie odważam się bowiem przynosić, po trzykroć błogosławiony.

Triadikon: Zjednoczona jest jedną wolą Trójca, dzieli się zaś na Osoby niepodzielna, zawsze zachowując władzę, Ojciec, Syn i Duch Żywy, jedyny trójhipostatyczny Bóg, którego uwielbiamy.

Teotokion: Wszelki smutek został zniszczony przez zrodzenie Twoje, Pan zabrał łkanie i płacz, wszelką łzę z oblicza każdego człowieka, czysta Bogurodzico nieznaną małżeństwa, przez Ciebie zostaliśmy wybawieni z długów.

Katabasja: Widzę dziwną i niezwykłą tajemnicę, grota jest niebem, Dziewica tronem, żłób miejscem chwały, w nim bowiem spoczął nieogarniony Chrystus Bóg, którego wywyższamy śpiewając.

Fotagogikon. Prosomion: Niewiasty, usłyszcie.

Wysławmy wszyscy wielkiego arcypasterza i hierarchę przewodzącego w Mirze, Mikołaja, licznych bowiem mężów wybawił nieprawie skazanych na śmierć i cesarzowi z Ablabiuszem zjawił się w śnie, rozwiązując nieprawy sąd.

Chwała. Wielce wysławił Ciebie w cudach Pan i żyjesz po śmierci, biskupie Mikołaju, któż bowiem, kto z miłością i wiarą przyzywa święte imię Twoje nie zostanie usłyszany? Zawsze znajduje w Tobie gorliwego orędownika.

I teraz. Teotokion: Mądrość hipostatyczną i Słowo nadprzyrodzone, Lekarza wszystkich Chrystusa zrodziłaś, Dziewico, ulecz ropę oraz okropne i bardzo ciężkie rany duszy mojej, umartw pożądlive myśli serca mego.

Na chwalnej stichery, ton 1:

Wejrzawszy zdecydowanie na wysokości rozumu i ujrzawszy niewyjaśnioną głębię mądrości, Twoją nauką świat wzbogaciłeś, ojcze, módl się zawsze za nami do Chrystusa, biskupie Mikołaju.

Człowieku Boży i wierny wybrańcu, budowniczy Jego tajemnic, mężu pragnień duchowych, kolumno uduchowiona i natchniony obrazie, jako Boży skarb i orędownika za dusze nasze Kościół w Mirze przyjął Ciebie dziwiąc się.

Inne stichery, ton ten sam. Prosomion: Niebieskich zastępów.

Kościelne kwiaty oblatując jak ptaszek, z wysokiego gniazda anielskiego, Mikołaju po trzykroć błogosławiony, wołasz zawsze do Boga za wszystkimi nami, którzy jesteśmy w nieszczęściach i pokusach, i wybawiasz modlitwami Twoimi.

Kapłańskiej szaty piękno uczyniłeś jaśniejącym czynami cnót, ojcze noszący Boga w sercu. Przeto nam czynisz rzeczy przedziwne, sprawco sławnych cudów, wybawiając nas z okropieństw.

Niewidzialnie dobro czyniąc, zrozumiałeś budzącą bojaźń chwałę świętych, święty, przeto nam niebieskie słowa zawsze żywych owych objawień okazujesz, święty ojcze.

W śnie stanąłeś przed pobożnym cesarzem i więźniów wybawiłeś od śmierci, ojcze, módl się przeto nieustannie, abyś teraz modlitwami Twoimi wybawił nas z pokus, nieszczęść i chorób, godnie sławiących Ciebie.

Chwała. Ton 5: Zatrąbmy surmą pieśni, zagrajmy świątecznie, i radując się weselmy w modlitewne święto ojca noszącego Boga w sercu. Królowie i książęta niech się zgromadzą do Mikołaja, który w sennym widzeniu cesarza ostrzegając niewinnie aresztowanych wypuścił trzech wojewodów, niech zaśpiewają. Pasterze i nauczyciele dobrego Pasterza, gorliwie podobnego pasterza, zebrawszy się wysławmy. Chorzy niech wysławiają lekarza, nieszczęśliwi wybawiciela, grzesznicy wspomóżyciela, ubodzy skarb, zasmuceni pocieszyciela, podróżni towarzysza drogi, będący na morzu sternika, a wszyscy wszędzie szybko uprzedzającego wielkiego biskupa, i tak zawołajmy: Najświętszy Mikołaju, uprzedź i wybaw nas z obecnych nieszczęść i zbaw owczarnię Twoją modlitwami Twoimi.

I teraz. Teotokion. Patriarchy Germanosa: Zatrąbmy surmą pieśni, wejrzawszy bowiem z wysoka Królowa wszystkich, Matka Dziewica, wieńczy błogosławieństwami tych, którzy Ją opiewają. Królowie i książęta niechaj się zgromadzą i w pieśniach zaklaszczą Królowej, która Króla zrodziła, a On trzymany przez śmierć zechciał uwolnić z przyjaźni do człowieka. Pasterze i nauczyciele dobrego Pasterza, zebrawszy się wysławmy przeczystą Matkę. Świecznik złotem jaśniejący, świetlisty obłok, większą od niebios, uduchowiony namiot, ognisty tron Władcy, złote naczynie z manną, zamkniętą bramę Słowa, wszystkich chrześcijan ucieczkę, w pieśniach wysławiając tak wołajmy: Pałacu Słowa, uczyni nas pokornych godnymi niebieskiego królestwa, wszystko bowiem jest możliwe dla orędownictwa Twego.

Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie.

Namaszczamy braci olejem z lampy świętego i pierwsza godzina.

Na Liturgii Błogosławieństwa i z kanonu pierwszego pieśń trzecia oraz z drugiego kanonu pieśń szósta.

Prokimenon, ton 7: Sprawiedliwy rozweseli się w Panu* i w Nim ma nadzieję. Stichos: Usłysz, Boże, głos mój, gdy modłę się do Ciebie.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa 335 (13, 17-21).

Bracia, bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne. Módlcie się za nas, jesteśmy bowiem przekonani, że mamy czyste sumienie, starając się we wszystkim dobrze postępować. Jeszcze goręcej was proszę o spowodowanie tego, bym co rychlej został wam przywrócony. Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza wiecznego wywiódł spomiędzy zmarłych Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa, niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście czynili Jego wolę, sprawując w was, co miłe jest w oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu chwała na wieki wieków. Amen.

Alleluja, ton 4: Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość, i święci Twoi rozradują się.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 24 (6, 17-23).

W owym czasie Jezus zeszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie. Była tam duża rzesza uczniów Jego i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i Jerozolimy oraz z wybrzeża Tyru i Sydonu, którzy przyszli oni, aby Go posłuchać i zostać uzdrowionymi ze swych chorób. Także i ci, których dręczyły duchy nieczyste, doznawali uzdrowienia. A cały tłum starał się Go dotknąć, ponieważ moc wychodziła z Niego i uzdrawiała wszystkich. A On podniósłszy oczy swoje na uczniów swoich, mówił: «Błogosławieni ubodzy duchem, albowiem wasze jest królestwo Boże. Błogosławieni teraz żłaknieni, albowiem będziecie nasyceni. Błogosławieni teraz płaczący, albowiem śmiać się będziecie. Błogosławieni będziecie, gdy ludzie was znienawidzą, i gdy was wyłączą, i gdy zelżą was, a z powodu Syna Człowieczego podadzą w pogardę imię wasze jako bezecnym: Radujcie się i weselcie się w owym dniu, oto bowiem nagroda wasza wielka jest w niebie».

Koinonikon: **W** pamięci wiecznej będziecie sprawiedliwi, nie ulęknijcie się złych pogłosek. **Alleluja.**

